

Životopis pana Juraje Peška

Narozen 29. března 1947 v Žilině.

Juraj Peško přišel na svět v době, kdy poválečné Československo procházelo dramatickými proměnami. Narodil se jako jedno ze sedmi dětí do věřící, vzdělané a společensky aktivní rodiny. Z důvodu perzekucí byly jeho možnosti omezené, a tak ve svém rodném městě vystudoval střední zemědělskou školu. Jeho otec, MUDr. Štefan Peško, pracoval jako primář patologického oddělení v Žilině. Přestože byl lékařem s uznávanou odborností, stal se nepohodlný pro režim – poprvé byl zatčen za to, že ukrýval františkánského mnicha a pomohl mu při útěku. Následoval čtyřletý trest vězení, který ovlivnil nejen jeho, ale zasáhl i celou rodinu – ekonomicky, společensky i citově.

Přes toto břemeno z rodinné minulosti se Juraj nenechal zlomit. V roce 1970 se rozhodl odejít ze Slovenska a začít nový život na jižní Moravě. Usadil se v Břeclavi a později působil ve Valticích, kde si vybudoval vlastní domov i profesní zázemí. Jako technický asistent na Ústavu biologie obratlovců Akademie věd České republiky se podílel na výzkumech zaměřených na faunu naší krajiny. Práce v přírodě mu byla blízká a spojovala v sobě vědu, pozorování i pokoru.

Významnou roli v jeho životě hrála víra. Byl nejen hluboce věřícím člověkem, ale také aktivním členem církevního společenství. Stál u zrodu břeclavského kostela a řadu let sloužil ve farní radě.

Juraj Peško ale nebyl jen vědec a věřící – byl také člověk s mnoha zájmy a chutí tvořit. Věnoval se keramice a plastice, které pro něj znamenaly klid a možnost vyjádřit se jiným způsobem. Zvláštní oblibu si získalo žonglování – pohybová, radostná a hravá disciplína, kterou často těšil své okolí. Byl to způsob, jak šířit radost a odlehčit život sobě i druhým.

Ani s přibývajícími léty se nezastavil. Dnes, ve věku 78 let, je stále aktivní. Hraje na klarinet v cimbálové kapele, účastní se kulturního i komunitního života a zůstává otcem dvou dospělých synů. Jeho příběh je příběhem člověka, který prošel složitými životními etapami, ale nikdy neztratil vnitřní integritu.

Navzdory rodinnému stigmatu, životním zkouškám a režimním tlakům si Juraj Peško zachoval smysl pro humor a vůli pomáhat druhým. Jeho život je svědectvím o odolnosti, víře a hodnotách, které přetrvávají i v nejistých dobách.